

የኦብርሃም ምልጃ

በሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 16 ከቀኑጥር 19 እስከ 31 ድረስ ያለውና «ቀይ ልብስና ቀጭን የተልባ እግር የለበሰ አንድ ባለ ጠጋ ሰው ነበረ፤ ዕለት ዕለትም እየተመቸው በደስታ ይኖር ነበር። አልዓዛርም የሚባል አንድ ድሀ በቀስል ተወርሶ በደጁ ተኝቶ ነበር፤ ከባለ ጠጋውም ማዕድ ከሚወድቀው ፍርፋሪ ሊጠግብ ይመኝ ነበር፤ ውሾች እንኳ መጥተው ቀስሎቹን ይልሱ ነበር።

ድሀውም ሞተ፤ መላእክትም ወደ ኦብርሃም እቅፍ ወሰዱት፤ ባለ ጠጋው ደግሞ ሞተና ተቀበረ። በሲኦልም በሥቃይ ሳለ አሻቅቦ ኦብርሃምን በሩቅ አየ አልዓዛርንም በእቅፉ። እርሱም እየጮኸ። ኦብርሃም አባት ሆይ፤ ማረኝ፤ በዚህ ነበልባል እሣቀያለሁና የጣቱን ጫፍ በውኃ ነክሮ ምላሴን እንዲያበርድልኝ አልዓዛርን ስደድልኝ አለ። ኦብርሃም ግን። ልጄ ሆይ፤ አንተ በሕይወትህ ሳለህ መልካም እንደ ተቀበልህ አስብ አልዓዛርም እንዲሁ ከፉ፤ አሁን ግን እርሱ በዚህ ይጽናናል አንተም ትሣቀያለህ። ከዚህም ሁሉ ጋር ከዚህ ወደ እናንተ ሊያልፉ የሚፈልጉ እንዳይችሉ፤ ወዲያ ያሉ ደግሞ ወደ እኛ እንዳይሻገሩ በእኛና በእናንተ መካከል ታላቅ ገደል ተደርጎአል አለ።

እርሱም፡- እንኪያስ፤ አባት ሆይ፤ ወደ አባቴ ቤት እንድትሰደው እለምንሃለሁ፤ አምስት ወንድሞች አሉኝና፤ እነርሱ ደግሞ ወደዚህ ሥቃይ ስፍራ እንዳይመጡ ይመስክርላቸው አለ። ኦብርሃም ግን። ሙሴና ነቢያት አሉአቸው፤ እነርሱን ይሰሙ አለው። እርሱም፡- አይደለም፤ ኦብርሃም አባት

ሆይ፤ ነገር ግን ከሙታን አንዱ ቢሄድላቸው ንስሐ ይገባሉ አለ። ሙሴንና ነቢያትንም የማይሰሙ ከሆነ፤ ከሙታንም እንኳ አንድ ቢነሣ አያምኑም አለው። የሚለው ታሪክ ለምልጃ ይጠቀሳል።

ይህ ታሪክ ምሳሌ ነው የሚሉ መምህራን እንዳሉ ሁሉ፤ የለም አማኖቂ ታሪክ ነው የሚሉ ሊቃውንትም ሞልተዋል። ምሳሌ ነው የሚሉቱ የሚያቀርቡት ማስረጃ ከቀኑጥር 1 ጀምሮ በምሳሌ ያስተምር ነበር፤ ይህም ከዚያው ጋር በተያያዘ በቀኑጥር 14 ላይ «ገንዘብንም የሚወዱ ፈሪሳውያን ይህን ሁሉ ሰምተው ያፈዙበት ነበር። ተብሎ ከተጻፈው ጋር በማያያዝ ነው።

ከዚህም ሌላ የኦብርሃም እቅፍ በአንጻረ ሲኦል መግለጡ ተምሳሌታዊ በመሆኑ ነው የሚል ሐሳብም ያቀርባሉ።

ከዚህም ሌላ ባለጸጋው በሲኦል የሆነበት ምክንያት በምድር በደስታ ስለነበርክ ነው የሚል ሲሆን አልዓዛርም በኦብርሃም እቅፍ የሆነው በክፉ ሆኔታ ላይ በመሆኑ ነው። ይህ ደግሞ ሰዎች ወደ ሲኦል ሊወርዱ የሚችሉትም ሆነ ከሲኦል የሚድኑት በምድር ላይ በነበራቸው የአኗኗር ሁኔታ ነው የሚል መልእክት ያለው ይመስላል። ስለዚህ ይህ መልእክት በወቅቱ ከገንዘብ ፍቅር ጋር ለነበሩት ሰዎች የቀረበ የምሳሌ ማስተማሪያ ነው ይላሉ።

ከዚህም ሌላ ኦብርሃም ሙሴ እና ነቢያት አሉላቸው ያለውን ያነሳሉ። ሐሳቡንም ሲያበራሩ ሙሴ እና ነቢያት የነበሩበት ዘመን የተራራቀ በመሆኑ ሁለቱን አንድ ላይ መጥራቱ ታሪኩ

የአብርሃም ምልክት

ነሐሴ 2006 ዓመተ ምስረት

የአብርሃም ምልክት

በሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 16 ከቅጥር 19 እስከ 31 ድረስ ያለውና «ቀይ ልብስና ቀይጭን የተልባ አግር የለበሰ አንድ ባለ ጦጋ ሰው ነበረ፤ ዕለት ዕለትም እየተመቸው በደስታ ይኖር ነበር። አልዓዛርም የሚባል አንድ ድህ በቀብል ተወርሶ በደጁ ተጎቶ ነበር፤ ከባለ ጦጋውም ማዕድ ከሚወድቀው ፍርፋሪ ሊጠግብ ይመኝ ነበር፤ ውጥቸ አንኳ መጥተው ቀኝሎቼን ይልሱ ነበር።

ድህውም ሞተ፤ መላእክትም ወደ አብርሃም እቅፍ ወሰዱት፤ ባለ ጦጋው ደግሞ ሞተና ተቀበረ። በቤሉልም በሥቃይ ላለ እሾቅ አብርሃምን በሩቅ እየ አልዓዛርንም በእቅፋ። እርሱም እየጮኹ። አብርሃም አባት ሆይ፤ ማረኝ፤ በዚህ ነበልባል አሳቀያለሁና የጣቱን ጫፍ በውኃ ነከሮ ምላሴን እንዲያበርድልኝ አልዓዛርን ስይድልኝ አለ። አብርሃም ግን፤ ልጄ ሆይ፤ እንተ በእይወትህ ሳለህ መልካም አንድ ተቀበልህ አሱባ አልዓዛርም እንዲሁ ከፋ፤ አሁን ግን እርሱ በዚህ ይጽናል እንተም ትሣቀያለህ። ከዚህም ሁሉ ጋር ከዚህ ወደ እናንተ ሊያልፉ የሚፈልጉ እንዳይችሉ፤ ወዲያ ያሉ ደግሞ ወደ እኛ እንዳይሻሻሩ በእኛና በእናንተ መካከል ታላቅ ገደል ተደርገዋል አለ።

እርሱም፡- እንኪያስ፤ አባት ሆይ፤ ወደ አባቱ ቢት እንድትሰደው አልመንሃለሁ፤ አምላክት ወንድሞች አሉኝና፤ እነርሱ ደግሞ ወደዚህ ሥቃይ ስፍራ እንዳይመጡ ይመስከርላቸው አለ። አብርሃም ግን፤ ሙሴና ነቢያት አሉአቸው፤ እነርሱን ይሰሙ አለው። እርሱም፡- አይደለም፤ አብርሃም አባት

ሆይ፤ ነገር ግን ከሙታን አንዱ ቢሄድላቸው ንስሐ ይገባሉ አለ። ሙሴንና ነቢያትንም የማይሰሙ ከሆነ፤ ከሙታንም አንኳ አንድ ቢነሣ አያምኑም አለው። የሚለው ታሪክ ለምልጃ ይጠቀሳል።

ይህ ታሪክ ምሳሌ ነው የሚሉ መምህራን አንዳሉ ሁሉ፤ የለም አማናዊ ታሪክ ነው የሚሉ ሊቃውንትም ሞልተዋል። ምሳሌ ነው የሚሉቱ የሚያቀርቡት ማስረጃ ከቅጥር 1 ጀምሮ በምሳሌ ያከተምር ነበር፤ ይህም ከዚያው ጋር በተያያዘ በቅጥር 14 ላይ «ገንዘብንም የሚወዱ ፈሪሳውያን ይህን ሁሉ ስምተው ያፈዙበት ነበር» ተብሎ ከተጻፈው ጋር በማያያዝ ነው።

ከዚህም ሌላ የአብርሃም እቅፍ በአንጻረ ሲኖል መግለጡ ተምሳሌታዊ በመሆኑ ነው የሚል ሐሳብም ያቀርባሉ።

ከዚህም ሌላ ባለጸጋው በሲኖል የሆነበት ምክንያት በምድር በደላታ ስለነበርክ ነው የሚል ሲሆን አልዓዛርም በአብርሃም እቅፍ የሆነው በከፋ ሆኔታ ላይ በመሆኑ ነው። ይህ ደግሞ ሰዎች ወደ ሲኖል ሊወርዱ የሚችሉትም ሆነ ከሲኖል የሚደኑት በምድር ላይ በነበራቸው የእናኗር ሁኔታ ነው የሚል መልእክት ያለው ይመስላል። ስለዚህ ይህ መልእክት በወቅቱ ከገንዘብ ፍቅር ጋር ለነበሩት ሰዎች የቀረበ የምሳሌ ማስተማሪያ ነው ይላሉ።

ከዚህም ሌላ አብርሃም ሙሴ እና ነቢያት አሉላቸው ያለውን ያነሱ። ሐሳቡንም ሲያብረፉ ሙሴ እና ነቢያት የነበሩበት ዘመን የተረራቀ በመሆኑ ሁለቱን አንድ ላይ መጥራቱ ታሪኩ

በሙሴም ሆነ በነቢያት ዘመን የተፈጸመ ሳይሆን በምሳሌ የቀረበ ነው ይላሉ።

ከዚህ የተለየ ሐሳብ ያላቸው ሰዎች ግን «የለም ታሪኩ እውነተኛ ነው» ይላሉ። እነርሱ የሚያቀርቡት መከራከሪያ፤ አያሱብ በምሳሌ ሲያስተምር «...ምሳሌ ነገራቸው...» በሚል ነው የተጻፈው። በዚህ ስፍራ ላይ ምሳሌ እንደነገራቸው የሚያስረዳ ቃል የለም የሚል ነው።

ታሪኩ ምሳሌም ሆነ እውነተኛ አንዳንዶች ይህን ታሪክ መነሻ በማድረግ አብርሃም እንዳማለደ ያስተምራሉ። ከዚህም ባመነሳት እነርሱ አለ ለሚሉት የቅዱሳን ምልጃ እንደማስረጃ አድርገው ያቀርቡታል። በርግጥ ይህ ምንባብ ለምልጃ ትምህርት ይሆን ይሆን?

ቢታሪኩ ላይ እንደሚነበው ባለጸጋው መጠየቅ የሚገባውን ሦስት ጥያቄዎች ያቀርባል። እነዚህ ጥያቄዎች ምንም እንኳን ከምልጃ ጋር ባይገናኙም ጥያቄዎቹን ከመልሶቹ ጋር በማስተያየት መመልከቱ ታሪኩ ከምልጃ ጋር ምንም ትስስር እንደሌለው ለማየት ይረዳል።

የመጀመሪያው ጥያቄ «አብርሃም አባት ሆይ፤ ማረኝ፤ በዚህ ነበልባል እሣቀደሁና የጣቱን ጫፍ በውኃ ነከሮ ምሳሌን እንዲያበርድልኝ አልግዘርን ስደድልኝ አለ» በርግጥም በነበልባል ሥቃይ ውስጥ ላለ ሰው ከዚያ ጨርሶ መውጣት አልያም ጥቂት ጠባታ ውሃ የሚናፈቁ ነገሮች ናቸው።

ይህ በምልጃ ሰዎችን እናድናለን ከሚሉ መጻሕፍት ያነሰ ጥያቄ ነው። ከሰላሳ አውጣኝ የሚል ጥያቄ አይደለምና ያቀረበው።

3

ስደድልኝ ለሚለው ለባለጸጋው ጥያቄ አብርሃም የመለሰው መልስ «ከዚህ ወደ እናንተ ሊያልፉ የሚፈልጉ እንዳይችሉ፤ ወዲያ ያሉ ደግሞ ወደ እኛ እንዳይሸገሩ በእኛና በእናንተ መካከል ታላቅ ገደል ተደርገዋል» የሚል ነበር። በዚህ በአብርሃም ንግግር ውስጥ የምልጃ የተስፋ ጭንላጭል የማይታይና ሐዝናሎ ያለህበትን ቦታና ሁኔታ ልመደው የሚል ነው የሚሰማው።

ይህ ምንባብ ለምልጃ ትምህርት ይሆናል የሚሉት ሰዎች አብርሃም ይህን ባለጸጋ «አብርሃም አባት ሆይ ማረኝ» እያለ አብርሃም ግን ምንም ያላደረገላት መሆኑን እንዴት ማስተዋል ተሳናቸው?

በቀጣይነት ባለጸጋው «እንኪያስ፤ አባት ሆይ፤ ወደ አባቴ ቤት እንድትሰደው አለምንሃለሁ፤ አምስት ወንድሞች አሉኝና፤ እነርሱ ደግሞ ወደዚህ ሥቃይ ስፍራ እንዳይመጡ ይመከርላቸው አለ»

ይህ ጥያቄ ማንም ሰው፤ እርሱ በወደቀበት ወድቀት ወዳጅ ዘመዶቹ እንዳይወድቁ የሚጠይቀው ትክክለኛ ጥያቄ ነው። ለዚህ መልካም ጥያቄ «መሴና ነቢያት አሉአቸው፤ እነርሱን ይሰሙ አለው» የሚለው የአብርሃም መልስ ግን የእግዚአብሔርን ቃል ሰዎቶ መታዘዝን እንጂ ምልጃን የሚያበረታታ አይደለም።

ባለጸጋው ይህም አላስደስተውምና «አይደለም፤ አብርሃም አባት ሆይ፤ ነገር ግን ከሙታን እንዳ ቢሄድላቸው ንኪሐ ይገባሉ» የሚል ሐሳብ ያነሳል። እውነት ነው፤ ማን ሄዶ እየወገን ለሚል

4

ማኅበረሰብ ሄዶ ያየውን የሚናገር ሰው ቢያገኝ ንኪሐ ለመግባት የተሻለ ይሆን ነበር። ነገር ግን የአብርሃም ምላሽ «መሴና ነቢያትንም የማይሰሙ ከሆነ፤ ከሙታንም እንኳ እንድ ቢነሣ አያምኑም አለው» የሚል መሆኑ ምንኛ አስረግጧል ይሆን?

አብርሃም አሁንም የሰውዬውን ሐሳብ አልተቀበለም። እንዲሁም ደግሞ በምድር ላሉት ሰዎች የቅዱሳን ምልጃ አላላቸው አልያም እኛ ላለን ምን ችግር አለው? የሚል ንግግር አለስተላለፈም። የእግዚአብሔርን ቃል መስማት ብቸኛው መንገድ መሆኑን ነው አብርሃም ማሳየት የፈለገው። ታዲያ የአብርሃም ምልጃ የት ገባ?

«ኪዳነ ምሕረት» የተሰኘው ጽሑፍ ደርሶዎት ያውቃል?

መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነ መልእክት የሚታሰሉበትና በነጻ የሚታደለው ኪዳነ ምሕረት የተሰኘው ባለ ሃያ ገጽ ጽሑፍ ደርሶዎት የማያውቁ ከሆነ በመልእክት ሳጥን ቀጥሮ፡ 29783 ኦዲስ አበባ ወይም በE-mail: kidmhe@gmail.com ወይም በFace book: www.facebook.com/lewodero.demelash ጥያቄዎንና አድርሻዎን ገልጸው ይጻፉልን።

5